

<sida1>

Höglärde samt Högädle Herr Professor; Riddare af Kongl. Majts Vasa-Orden!

Orsaken hvarföre jag dröjt så länge med besvarandet af Herr Professorns Ärade skrifvelse, har varit den föreställningen, att min desiderat lista kunde så mycket bättre fyllas, sedan Sommarens skörd blifvit incasserad, och deribland äfven kunde finnas

<sida2>

något, hvaraf äfven jag kunde få en liten del. Jag får nu underrätta, att jag icke har någon Annan Commissionair i Stockholm än Professor Carl Sundevall, som torde bestyra om det af Herr Professorn mig gunstbenäget tillagda Paketets vidare fortkomst.

Sommaren har varit särdeles varm i synnerhet närmare hösten, men icke till den grad, som 1845 års sommare, hvadan ock Några af de växtformer, som blommade i fjohl, saknades i år. Detta årets höst har deremot varit långvarig, så att vintern infunnit sig en månad sednare än vanligt. Af Tidningarne ser jag, att åtskilliga Träd i södra Sverrige blommat 2 gånger, och detta har äfven inträffat här med Erigeron Uniflorum, hvars höstform ser något ovanligt ut, så att den kan förleda en och annan

<sida3>

af våra Nyare artmakare, att göra nytt. Fullmoget korn har man skördat ända Upp om Tallgränsen i år, och äfven Potates hafva gifvit god Öring [Äring?], men den beryktade Potates sjukan har man icke hört af Norr om Ångermanland, så vidt nu bekant är: hvaraf man kan få draga den slutsatts, att den fatala Svampen i Potaterna är en följd af den starka hettan, och att den följakteligen måste Uphöra, så snart Climatet blir litet svalare. De högst ovanligt varma somrar, som man nu haft Några år å rad, hafva utan tvifvel vållat Potates Svampens utveckling, men ett sådant Climat kan väl icke vara så länge. Det synes besynnerligt, att ingen försökt förvara de nyss angrip[-]ne Potaterne i rinnande vatten. Föröfrigt intet nytt från denna ort.

Med högaktning har Äran framhärda Herr Professorens och Riddarens ödmjukaste tjenare

L. L. Læstadius

Kares. den 1. December 1846